

[J. P. Jensen.]

gennemføre sin politiske Opgave. Nu kan Venstre og det konservative Folkeparti ved at hindre de foreliggende Lovforslags Gennemførelse hindre Regeringen i at faa den nødvendige finansielle Støtte, ca. 19 Mill. Kr., til sit Arbejde. Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til endelig Vedtagelse i dette høje Ting.

N. Neergaard: Det er saa langt fra, at Venstre har til Opgave særlig at støtte de rige Mennesker, som den ærede Ordfører sagde, at det tværtimod Gang paa Gang har stillet Ændringsforslag, der lader Formueskattelettelsen begynde væsentlig længere nede, og vi er stadig villige til at forhandle paa den Linie. Forhandlingen er imidlertid blevet afvist fra Flertallets Side.

Det, det drejer sig om her, er at komme dem til Hjælp, der har en overordentlig ringe Indtægt af deres Formue. Ingen faar Hjælp efter vort Ændringsforslag, som har over 4 pCt., vel at mærke baade i Formueindtægt og i Erhvervsindtægt, af deres Formue. Det er en Retfærdighedshandling, som der her er Tale om, og jeg begriber ikke, hvorledes den højtærede Regering kan forsvare at stryge det, som vi her foreslaar, og som gaar væsentlig længere ned i Samfundet, uden at sætte noget andet i Stedet og at tage Formueskat, hvor der faktisk ikke er nogen Indtægt at betale Skatten af. Det er en saa glubsk Uretfærdighed, enten det er større eller mindre Formuer, det drejer sig om, saa jeg ikke begriber, hvorledes Regeringen kan forsvare at være med til det.

Vi har ikke villet hindre Regeringen i at faa Midler til at dække eventuelt Underskud paa Finansloven. Vi har i Overensstemmelse med vor tidligere Holdning anbefalet Regeringen først og fremmest at gaa Besparselsens Vej. Og naar man er kommet saa langt derhenad, som det er muligt, er vi villige til at tage under Overvejelse at dække Resten i det Forhold, som vi i Sommer udtalte os villige til at iagttage. Men der har, som sagt, ikke kunnet komme nogen Forhandling i Gang, og jeg maa derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme mod begge de Lovforslag, der her foreligger til tredje Behandling.

Jørgen Jørgensen (Lejre): De Lovforslag, vi drøfter her, har jo til Formaal at skaffe Penge i Statskassen. Det drejer sig om Indtægtsbeløb, beregnet til 15 Mill. Kr. Det ene Forslag, der skulde give 11 Mill. Kr., er helt afvist fra Oppositionspartiernes Side. Til det andet Forslag stiller Venstre et Æn-

dringsforslag, der, som det er stillet, ikke vil give nogen øget Indtægt for Staten. Oppositionspartiernes Bidrag til at skaffe Dækning for Underskuddet i indeværende Finansaar er altsaa, at man i Sommer afviste Forslaget om øget Indkomstskat paa stabile Indtægter og nu afviser Forslaget om en Renteskat og stiller et Ændringsforslag til Forslaget om Formueskatten, der ikke vil give nogen øget Indtægt. Naar dertil kommer, at det ene af Oppositionspartiernes, nemlig Venstre, stemte mod en Indtægtsforøgelse gennem indirekte Beskatning paa 5 Mill. Kr., synes det efterhaanden noget vanskeligt at forstaa, hvorledes Venstre vil honorere det Krav, som de selv gik ind paa: at skaffe Dækning for Finanslovens Underskud, idet man pure afviser de Skattelovforslag, der her foreslaas. (*Madsen-Mygdal:* Sæt Udgifterne ned). Det ærede Medlem siger altid: sæt Udgifterne ned, men han har til Dato ikke givet Anvisning paa, hvor man skulde sætte disse Udgifter ned.

Det ærede Medlem kan ikke nøjes med Ord, vi mangler 20 Mill. Kr., og han maa derfor møde med Forslag i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har erkendt forleden, at det, man fra den Side henviser til, Lønreguleringen, ikke i indeværende Aar vil kunne give nogen Nedsættelse i Statens Udgifter. Venstre har intet Forslag stillet, der kunde bringe Statsudgifterne ned, det har nægtet at medvirke til de foreslaaede indirekte Skatter, og det har nægtet Medvirkning til de Skatter, her foreligger.

Det ærede Medlem erkender nu, at den Lov, som han fik vedtaget i 1927, og som vi den Gang meget fraraadede, ikke har virket, som den skulde, og han stiller nu Ændringsforslag, der skulde gøre den bedre. Forudsætningen for, at en saadan Ændring kunde gennemføres, maatte dog være, at den gav en forøget Indtægt for Statskassen, men det gør det stillede Ændringsforslag ikke. Det ærede Medlem sagde, at de Formuer, der gav ingen eller ringe Afkastning, fik Lettelse i særlig Grad gennem Loven af 1927, og de bliver lettet i endnu højere Grad ved Venstres Ændringsforslag. Jeg vil deroverfor sige, at det gælder i alt Fald ikke Formuer under 100 000 Kr., det gælder kun Formuer over 100 000 Kr.

De Forslag, der drøftes her, gælder i al Almindelighed ikke Formuer under 100 000, hvor det Hensyn er taget, som Venstres Forslag gaar ud paa, at Formueskatten sættes i Forhold til disse Formuers Afkastning. Naar alle Formuer paa 10 000 Kr.